

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoEk/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214209014
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4214209014.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, o vymozenie sumy 645,25 eura s príslušenstvom, trov konania, trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 15Er/617/2014-95 zo dňa 13. novembra 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinnému proti oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 15Er/617/2014 a pôvodne u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého (v súčasnosti je vedená predmetná exekúcia u súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, ktorý je jeho nástupcom). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 1, 2, § 35, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej ako „zákon o rozhodcovskom konaní“).

1.1. Úvodom poukázal na to, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie spísanom formou zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 19.02.2014 domáhal vykonania exekúcie na vymozenie pohľadávky voči pôvodnému povinnému (E. B.) vo výške 645,25 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 01249/12 zo dňa 31.05.2012. Dňa 06.05.2014 doručil súdu pôvodný súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. O žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 7476/14) už súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 15Er/617/2014-18 zo dňa 26.3.2015, ktorým ju zamietol. Uvedené uznesenie napadol oprávnený odvolaním a následne Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoE/91/2015-31 zo dňa 21.12.2015 rozhodol tak, že uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatku procesných podmienok, keďže pôvodná povinná zomrela. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 15Er/617/2014-89 zo dňa 08.04.2024 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičom pôvodnej povinnej, E. B., a to s A. B.. Následne opätovne rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že ju zamietol.

1.2. Súd prvej inštancie poukazujúc na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012, sp. zn. 6Cdo 105/2011, 3Cdo 122/2011, 3Cdo 146/2011 uviedol, že sa zaoberal otázkou, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Za týmto účelom preskúmal stranami uzavretú zmluvu o úvere zo dňa 14.4.2011 a rozhodcovskú zmluvu z toho istého dňa. Konštatoval, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu čoho vyhodnotil, že záväzkovoprávny vzťah je potrebné posudzovať i v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zastal názor, že v danom prípade nie je možné rozhodcovskú zmluvu považovať za platne uzavretú, keď formulácia predloženej rozhodcovskej zmluvy (vopred predtlačný formulár, do ktorého oprávnený vpísal už iba osobné údaje pôvodného povinného a číslo úverovej zmluvy) totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Konštatoval, že z listín predložených oprávneným nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil povinného a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Povinný zjavne nebol kvalifikovane poučený o závažných dôsledkoch rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zastal názor, že ak v danej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok a takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Vzhľadom na to je možné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je nepripustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a preto rozhodol tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený navrhujúci, aby bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie. V rámci odôvodnenia odvolania uviedol, že je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. S poukazom na čl. II bod 1. rozhodcovskej zmluvy, z ktorého vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde, konštatoval, že z uvedeného jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015, ktorý sa zaoberal obdobnou otázkou, tiež na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 12Cb/114/2014, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/1464/2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/176/2014. Vyjadril, že odmieta akékoľvek argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia

rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Uviedol, že si navyše dovoľuje konštatovať, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (avšak oprávnený popiera, že by sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľa a o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.) ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1), ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. V súvislosti s prípustnosťou rozhodcovskej doložky poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2. marca 2011, sp. zn. 12 Cmo 13/2010. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany dlžníka došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t.j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská zmluva) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská zmluva výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Záverom oprávnený poukázal na skutočnosť, že povinný svojím podpisom zo dňa 14.04.2011 vyhlásil, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzavretím.

3. Žiadne ďalšie písomné podania doručené neboli.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 19.02.2014, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 01249/12 zo dňa 31.05.2012. Na základe výzvy súdu zo dňa 03.07.2014 oprávnený predložil rozhodcovskú zmluvu zo dňa 14.04.2011 uzatvorenú medzi oprávneným a pôvodnou povinnou. Následne súd prvej inštancie uznesením č. k. 15Er/617/2014-18 zo dňa 26.3.2015, rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, tak,

že túto zamietol. Uvedené uznesenie napadol oprávnený odvolaním a následne Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoE/91/2015-31 zo dňa 21.12.2015 rozhodol tak, že uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatku procesných podmienok, keďže pôvodná povinná zomrela. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 15Er/617/2014-89 zo dňa 08.04.2024 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičom pôvodnej povinnej, E. B., a to s A. B.. Následne opätovne rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že ju zamietol.

10. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

11. V zmysle ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ustanovení § 45 citovaného zákona. Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka exekučného konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Preto, ak súd prvej inštancie posudzuje rozhodcovský rozsudok v tomto zmysle, nekoná nad rozsah zákona a pre toto posudzovanie potrebuje predloženie dokladov, na základe ktorých bol vyhotovený rozhodcovský rozsudok, ktorými je v danom prípade úverová zmluva.

12. V súvislosti s odvolacou argumentáciou oprávneného, podľa ktorej povinného (pôvodne povinnú) nemožno považovať za spotrebiteľa, pretože v danom prípade povinný uzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ, resp. na účel podnikania, keď na zmluve bol označený identifikačným číslom, odvolací súd uvádza, že na spotrebiteľskom charaktere uzatvorenej zmluvy o úvere nič nemení skutočnosť, že v čase jej uzatvárania vykonával povinný podnikateľskú činnosť. Vzhľadom na to, že povinný je v zmluve označený ako fyzická osoba - podnikateľ (obchodné meno, IČO, miesto podnikania) a zároveň aj ako fyzická osoba (meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo), nemožno zo zmluvy jednoznačne určiť, či zmluvu uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ alebo len ako fyzická osoba. Skutočnosť, že povinný podniká sama o sebe neznamena, že mu musia byť poskytované finančné prostriedky vždy len za účelom podnikania. Keďže oprávnený v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal, že povinný pri uzatváraní úveru konal ako podnikateľ a úver si bral na podnikanie, súd prvej inštancie na predmetný právny vzťah správne aplikoval spotrebiteľské právne normy, pretože v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

13. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, ako aj znenie rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je potrebné považovať rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná, čo platí aj pre daný prípad. Okrem iného odvolací súd uvádza aj to, že týmto postupom bolo spotrebiteľovi odňaté právo zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože rozhodcovská zmluva mu bránila uplatniť a domáhať sa svojho práva na všeobecnom súde a nútila ho podrobiť sa rozhodnutiu, ktorým došlo k zneužitiu práv dodávateľom.

14. Oprávnený v podanom odvolaní namietal, že rozhodcovská zmluva uzatvorená dňa 14.04.2011 medzi ním a povinným (povinnou) je individuálne dojednaná, predstavuje nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, pretože umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany práv na všeobecnom súde, ale aj prostredníctvom rozhodcovského konania, z dôvodu čoho platne založila právomoc rozhodcovského súdu. Odvolací súd sa s vyššie vymedzenou odvolacou argumentáciou oprávneného nestotožnil, pretože práve naopak sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti uvádza, že dojednania ohľadom rozhodcovskej zmluvy vyznievajú jednoznačne v neprospech spotrebiteľa (povinného/povinnej), keďže toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohol. Napriek tomu, že táto bola uzatvorená na samostatnom liste papiera t. j. nie ako rozhodcovská doložka, ale ako samostatná zmluva, bola spotrebiteľovi predstretá ako štandardizovaná

zmluva, bez tohto aby zo strany spotrebiteľa mohlo dôjsť k individuálnemu vyjadreniu jednotlivých jej ustanovení. Teda iba v prípade, že by bola rozhodcovská zmluva so spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t. j. iba v prípade, ak by spotrebiteľ mal danú možnosť význam tohto dojednania v celom rozsahu pochopiť a teda i ovplyvniť, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská zmluva je dojednaná platne.

15. Odvolací súd iba zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej zmluvy, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade. Uvedené vyplýva aj priamo z rozhodcovskej zmluvy, ktorá v článku II uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z taktó vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, alebo b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1. tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

15.1. Táto rozhodcovská zmluva síce formálne pripúšťa rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom, avšak ak jedna zo strán podá žalobu na rozhodcovský súd (žalobca) druhá strana (žalovaný) sa už nemôže domáhať svojich práv na všeobecnom súde, pretože to priamo rozhodcovská zmluva vylučuje. Odvolací súd dospel k záveru, že táto rozhodcovská zmluva odníma spotrebiteľovi (povinnému) domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodcovskú zmluvu posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Z uvedených podstatných dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní, považoval za neopodstatnené.

16. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd konštatuj, že súd prvej inštancie nepreskúmal vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku. Uvedený postup súdu prvej inštancie nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" alebo k "zmene" tohto rozhodnutia; súd prvej inštancie si taktiež neosvojoval ani postavenie odvolacieho súdu. Skúmal iba, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným, či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor; pri riešení tejto otázky nebol súd prvej inštancie viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd (R 46/2012). Súd prvej inštancie bol oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (viď IV. ÚS 78/2011 a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011, ktoré bolo uznesením občianskoprávneho kolégia z 29. novembra 2012 navrhnuté na uverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

17. Odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi oprávneného uvedenými v podanom odvolaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku a § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že povinnému, ktorý bol inak v plnom rozsahu v odvolacom konaní úspešný, nepriznal nárok náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).